

ANTWERPSE BURGEMEESTER PUBLICEERT STADSGIDS EN POLITIEK JEUGDBOEK

# Het driehoekje van Patrick

ANTWERPEN — Na het kookboek van Steve Stevaert tracht ook Patrick Janssens (SP.A) te scoren met een opmerkelijke publicatie. Maar de burgemeester van Antwerpen doet het meteen in tweevoud en, hoewel het officieel niet zo bedoeld is, maakt daarbij een flink politiek statement.

Van onze redacteur  
Bart Brinckman

EIND vorige week trakteerde Vlaams Belang de Antwerpenaar nog maar eens op zijn trimestrieel propagandablade *Antwerps Nieuws*. Zestien bladzijden lang krijgt de lezer een bombardement aan slecht nieuws. Je moet haast wel gek zijn om nog in Antwerpen, een „door terroristen bedreigde stad”, te willen wonen. Nergens valt een sprankeltje zonlicht te bespeuren, alles gaat naar de verdorvenis.

Het contrast met *De stad wor azzek zen gebore*, de stadsgids van Patrick Janssens die zaterdag werd voorgesteld, kan moeilijk groter zijn. Het veelkleurige „mannensblad” is een grote lofzang aan „zijn schoonste lief en haar mooiste kanten”. Want de grootste hobby van Steve Stevaert mag dan koken zijn, bij Janssens gaat het echt wel om de Scheldestad.

Dat resulteert in een boek waarvan de voorpublicatie thuishoort in *Knack Weekend* of *De Standaard Magazine*. De Antwerpse burgemeester pende een soort stadsgids bij elkaar, met veel ruimte voor nostalgie, waarbij het gevoerde beleid slechts heel zijdelings aan bod komt. Janssens profileert zich als een erg onderhoudende causeur met veel *feeling* voor het stadsleven en vertrouwen in de slagkracht van zijn stad.

Het mooi gelay-oute boek biedt een staalkaart van wat er in Antwerpen allemaal te beleven is. Na een nostalgische terugblik op zijn eigen jeugd geeft de burgemeester vrij baan aan zijn eigen dada's zoals



De Antwerpse burgemeester Patrick Janssens (SP.A) signeerde graag zijn politiek jeugdboek voor zijn jeugdige fans. © Wim Daneels

## Het „onderlijkke”

„Ik ben bijna vijftig en een volwassen man (al twijfelt mijn moeder soms aan dat laatste). Maar over verkleeden denk ik nog altijd zoals kinderen dat doen. Ik neem verkleedpartijen namelijk niet zo serieus. Sommige mensen zijn daar kwaad om. Ze vinden het erg als ik kom werken in een kostuum zonder das. Omdat ik een T-shirt draag, ben ik in hun ogen geen echte burgemeester. Sommigen noemen mijn T-shirt een ‘onderlijkke’. Deze mensen vinden mij niet

waardig genoeg. Zelf zie ik dat anders: ik ben burgemeester door wat ik doe. Niet door mijn lint of plastron. En waardig ben ik door mijn respect voor mensen. Niet door mijn kleren. Burgemeester zijn is een beroep. Maar ik ben en blijf Patrick Janssens. Zeker op de wc. En in bad en bed!”

Uit *’t Stad op zijn kop*.

ruimtelijke ordening –inclusief een lijstje van tien gebouwen die tegen de vlakke moeten – sport en cultuur in de ruimste betekenis van het woord. Janssens heeft ook tijd gehad om een *terraske te doen*, op restaurant te gaan en zich te vergapen aan de talloze trendy winkels die Antwerpen rijk is.

Over de verschillende keuzen kan natuurlijk worden geredetwist. In zijn presentatie speelt Janssens soms op zeker, al zal zijn trendy smaak — soms iets te politiek correct — niet door elke sinjoor wor-

den gedeeld. En dat de burgemeester in het culturele hoofdstuk het Ballet van Vlaanderen en zijn bezielster Jeanne Brabants — Vlaanderens enige Balletschool staat in Antwerpen en behoort bovendien tot het stedelijke net — over het hoofd ziet, is gewoon pijnlijk. Maar bovenal charmeert het positivisme. Janssens houdt van zijn stad en wil die liefde delen zonder in een platte propaganda te vervallen.

De gewezen SP.A-voorzitter ontkent dat zijn boek politieke bijbedoelingen heeft. Over goed een jaar

vinden de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Wat extra aandacht is dan nooit weg. Maar niemand kan ontkennen dat een apolitieke, fraai geïllustreerde stadsgids een burgemeester die zichzelf boven de partijen wil uittillen, zeer goed uitkomt. Het boek groeit zo uit tot een politiek statement dat zijn belangrijkste tegenkandidaat, de in een villawijk in Ekeren wonende Filip Dewinter, niet eens kan maken. Dat heeft niet zozeer met de Brugse roots van de Belang-voorman te maken. Dewinter zit nu eenmaal

verstrikt in zijn negatieve beeldvorming.

In die zin volgt Janssens perfect een stelling uit zijn tweede boek, *’t Stad op zijn kop*: „Als je voetbalt, moet je niet recht naar het doel lopen. Dat is meestal niet de snelste weg naar een doelpunt. Je kan beter een driehoekje maken. (...) Heel eenvoudig. En het doet minder zeer dan *boenk* op de verdediger van de tegenstander te lopen.”

*’t Stad op zijn kop* zag merkwaardig genoeg het daglicht toen het eerste boek maar niet bleek te vlotten (*de stadsgids moest al een jaar geleden klaar zijn, red.*). Janssens schreef het met zijn medewerkster Ilse Daems. Het is nog een stuk merkwaardiger dan *De stad wor azzek zen gebore...* Het mag dan om een jongerenboek gaan, wellicht is het het leukste en misschien wel interessantste politieke pamflet dat dit jaar verscheen.

JANSSENS MAAKT  
POLITIEK STATEMENT  
DAT FILIP DEWINTER  
NIET EENS KAN MAKEN

Op een werkelijk erg geestige manier mixten Janssens en Daems de wetten van de reclame, marketing, politiek en boerenwijsheden door elkaar. Dat alles om aan jongeren uit te leggen hoe een stad in elkaar zit en welke moeilijkheden het samenleven van mensen op een kleine oppervlakte met zich meebrengt. Dit wordt gelardeerd met een hoop levenslessen. Door voluit te kiezen voor een gezonde dosis zelfrelativering ontwijkt het boek elke val naar beleerdheid.

Van de burgemeester is bekend dat hij zich zelden bloot geeft. Maar met *’t Stad op zijn kop* kan de lezer zich toch een flink beeld vormen van de persoonlijkheid en de politieke overtuiging van Janssens. En het leest stukken leuker dan een SP.A-programma.

*Patrick Janssens, De stad wor azzek zen gebore...*, Book & Media Publishing, Antwerpen, 192 blz., 17 euro.

*Patrick Janssens en Ilse Daems, ’t Stad op zijn kop*, Book & Media Publishing, Antwerpen, 144 blz., 15 euro.